

- 1 Diumenge II de Quaresma. Festa.
- 3 Dimarts. Sant Medir, festa major d'hivern de Gràcia.
- 5 Dimecres de Cendra.
- 8 Diumenge III de Quaresma. Festa.
- 15 Diumenge IV de Quaresma. Festa.
- 19 Dijous. Sant Josep. Solemnitat.
- 22 Diumenge IV de Quaresma. Festa.
- 25 Dimecres. L'Anunciació del Senyor. Solemnitat.
- 29 Diumenge de Rams. A les 12 h., Benedicció.
- 31 Dimarts.

A l'Oratori de Gràcia:

A les 18 h.: Concert amb esperit de Setmana Santa: a càrrec d'Àngel Villagrassa.

Vegeu els horaris de Setmana Santa en full a part.

Heu de saber que: A la col·lecta de **Mans Unides** es va recollir: **300€.**

Gràcies per la vostra generositat!

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.

Dissabtes, a les 18 h.: Estudi d'evangeli.

Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue a càrrec de l'organista titular de l'Oratori, Bernat Bailbé. Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

Breu nota personal d'agraïment:

Els dies 22, 23 i 24 de febrer vam rebre la visita del P. Marco Guillen, Delegat de la Sta. Seu. Venia de Roma i anava a Palma; podia haver anat directament; però va passar per Gràcia, estava assabentat de l'enfonsament de la teulada dels locals causada pel vent. No ho va dir explícitament, però personalment vaig copsar en el meu cor: Comunitat de l'Oratori de Gràcia, Ferran, no esteu sols!

Gràcies P. Marco, els fills de nostre P. St. Felip Neri de debò som germans!!!

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (31) Març de 2026

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (VI)

Davant de tot això, voldria esmentar (només esmentar) alguns elements que caracteritzen el nostre recorregut per la "Via Oratorii".

1. Som Sacerdots... els primers Pares de l'Oratori deien: "ens presentem com a ministres de Déu i cerquem allò que és útil per a la salvació de les ànimes, no pel nostre interès i la nostra tranquil·litat", sinó amb "una actitud de vida sacerdotal innocent, totalment immune a qualsevol culpa". Per ser sacerdots! El Papa Benet XVI ens ha donat –especialment en l'Any Sacerdotal– ensenyaments altíssims i substancials en aquest sentit... No els oblidem!

2. Vivim en "una comunitat familiar –diuen les Constitucions– en la qual sempre ocupa el primer lloc *el tracte familiar de la Paraula de Déu* [i aquest subratllat no és de poca importància], és a dir, la conversa espiritual, a través de la qual contínuament estimular i augmentar l'esperit de fe i pregària, caritat i servei": no només, per tant, un exercici de meditació comú sobre algun passatge bíblic, sinó també el contingut i el to dels nostres pensaments, dels nostres discursos i paraules que diguem-ne en comunitat... La intenció és viure-hi la caritat, sobre la qual diuen els Pp. Pietro Consolini i Mariano Sozzini (citats a Itinerari espiritual): utilitzar una caritat més que fraternal entre nosaltres, fent mercès sense tenir cura de la pròpia molèstia, fent tot el que correspon a un amic veritable i cordial. I aquesta caritat mai és massa: "*estimar tothom de cor; disculpar tots; parlar bé de tothom; apiadeu-vos de tots de cor i pregueu a Déu cada dia per tots; no digueu paraules "picants", encara que només sigui per mostrar l'enginy; guarda't de les antipaties i modera-les amb la virtut; advertir que la diversitat d'opinions no degenera en faccions*".

3. La humilitat, considerada pel P. Felip com la base insubstituïble no només de la vida comuna, sinó de tot l'edifici espiritual de cadascú, ja que "ajuda –llegim a l'Itinerari espiritual– a un deslligament total d'un mateix, preserva de les contaminacions del món i ens empeny a la laboriositat apostòlica". "Sigueu humils, sigueu modestos", va repetir Sant

Felip, convidant-nos a "esforçar-nos a fugir de tot allò que desfigura la profunda simplicitat de l'ésser humà".

És, òbviament, un camí de creixement, marcat pel temps i el compromís que el P. Felip va demanar decididament, contràriament a la idea d'un sant "possibilista", a qui es fa dir: "Sigues bo, si pots".

4. Llibertat. És sota aquesta llum que entenem la llibertat filipina, sovint portada com una bandera, en les seves fonts i efectes, sense adonar-nos de què és realment. La llibertat, experimentada pel P. Felip com una forma ascètica de maduresa humana i espiritual, no passa automàticament als qui simplement l'admoren. La llibertat no es pot comprar: es conquereix! Llegim a l'Itinerari espiritual: *"La llibertat és prerrogativa de la persona madura i responsable; exclou la submissió servil, incapaç d'opcions autònomes; es desenvolupa en una consciència recta i decidida, com la que es forma diàriament en comparació amb la Paraula de Déu, en la conversa serena, en la il·luminació i la correcció fraternal. No s'ha de confondre amb l'anarquia i el caprici egocèntric, natural dels adolescents, ni amb la defensa dels propis interessos, naturals en els vells. En la vida comunitària de les Congregacions, la llibertat esdevé corresponsabilitat i servei cordial als germans amb dedicació desinteressada, fora de banals comparacions internes..."*.

5. Confessió i perdó mutu. Les antigues Constitucions prescriuen que "tres vegades per setmana" els membres de la Congregació havien de rebre el sagrament del perdó; les de 1943 diuen: "almenys un cop per setmana", i les actuals recomanen la pràctica "freqüent"...

Aquesta insistència revela la necessitat que els sacerdots –que tenen un compromís primordial en la dedicació al ministeri de la Reconciliació– experimentin abundantment en la seva persona el do de la misericòrdia divina; però també la necessitat de progressar, per aquest camí de purificació, en la perfecció que té implicacions significatives en el progrés de la vida, no només en la vida ordinària.

Lligada a la disciplina penitencial hi ha la correcció fraterna, de la qual a les Constitucions vigents llegim: *"Conscients de l'Evangeli, els membres de la Congregació no s'han d'oblidar de corregir-se mútuament, com a germans en el Senyor, com de vegades la necessitat exigeix i la caritat mana"*.

Benvolguts germans, per resumir tot això, i a més, recordem un axioma recurrent en l'entorn felipí: "in veritate liberi, in caritate servi, in utraque laeti": lliures en veritat, ens fem servidors de la caritat, i en composició madura d'ambdós experimentem l'alegria felipona, la joia de la qual el P. Felip és "el profeta", com escrigué amb saviesa sant Joan Pau II.

Acabo amb una referència a la Sagrada Eucaristia celebrada, adorada, viscuda. A les Constitucions (n. 86) llegim: *"els membres de la CO la consideren com la columna de tota la vida i d'unitat"*.

L'intens fervor del nostre Pare en la celebració de la Santa Missa va ser degut a aquell "agebatur potius quam ageret" que relata Bacci a la "Vida" de Sant Felip: deixar-se fer més que fer qui ha de fer alguna cosa.

Acabo amb les paraules que tanquen les nostres Constitucions: *«Aquest és, doncs, el camí pel qual sant Felip volia que caminessin els seus homes, mantenint-se en total llibertat, de manera que l'avenç de les virtuts era també una piadosa emulació en la perfecció, un requisit per a la mateixa perseverança en la Congregació»*.

El temporal de vent colpeja l'Oratori de Gràcia

El temporal de vent d'aquest febrer ha deixat una empremta profunda a l'Oratori de Gràcia. Tal com mostra la imatge del teatre, la intensitat i persistència de la ventada va provocar l'ensorrament d'una part important de la teulada, deixant al descobert l'interior de la sala i causant danys estructurals i materials considerables.

La força de l'ensorrament va afectar bigues, sostres i instal·lacions, i va omplir l'espai de runa i restes de material. El teatre, que tantes vegades ha estat punt de trobada, de cultura i de comunitat, es va veure sobtadament convertit en un escenari de destrucció que ens va colpir a tots.

Malgrat la duresa del moment, volem destacar i agrair profundament la resposta immediata de la gent. Des del primer instant, membres de la comunitat es van mobilitzar per ajudar en les tasques de neteja, retirada de runa i organització dels primers treballs de recuperació. La seva disponibilitat, esforç i estimació per l'Oratori han estat —i continuen sent— essencials.

Sabem que el camí per recuperar completament l'espai no serà curt, però també sabem que no estem sols. Entre tots, amb paciència, compromís i esperit de comunitat, ens recuperarem d'aquest cop i tornarem a fer del nostre teatre un espai viu i ple d'activitat.

Gràcies a tothom qui hi ha posat mans i cor. Continuem endavant, junts.